

Dieu chi cua Vu si noi

◦ Tieung Viet VI
III 4
Phuong Nguyen
Wiehan de Jager
Nina Orange

<https://creativecommons.org/licenses/by/3.0>
Attribution 3.0 International License.
This work is licensed under a Creative Commons

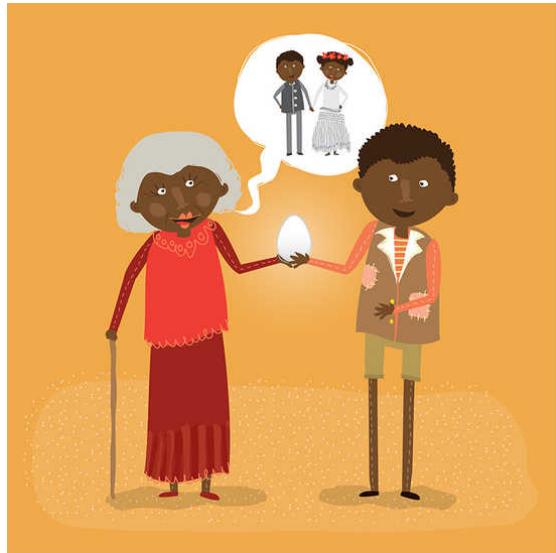
Phuong Nguyen
Wiehan de Jager
Nina Orange

Dieu chi cua Vu si noi

globaletorybooks.net

Globaletorybooks

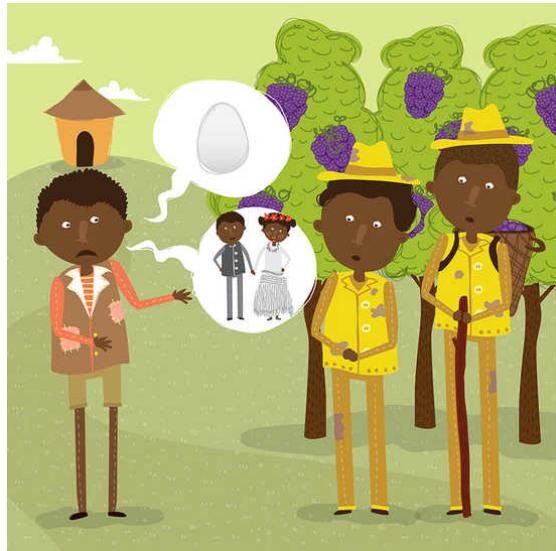
Một buổi sáng nọ, bà của Vusi gọi bạn ấy lại và nói: "Vusi, cháu hãy mang quả trứng này cho bố mẹ cháu nhé. Bố mẹ cháu muốn làm một cái bánh to cho đám cưới chị cháu đấy."

Vusi đã lâm.

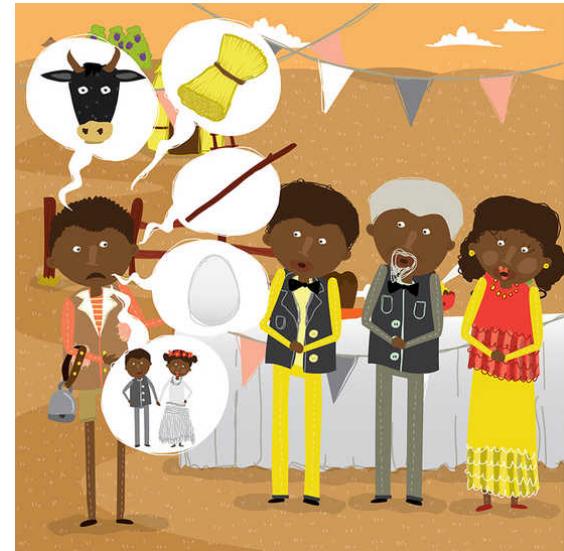
Chi Vusi suy nghĩ một lát rồi bảo: "Em tra
Vusi của chi, chi không quan tâm đến qu
Chi thèm chi cung khong quan tamtoi.
banh. Cả nhà chúng ta ở đây là chi thay vui
roi. Bay gio, hay mac quan ao dep len va
cung an munng ngay nay! Vá dò la diêu

Tren duong den nha bo me, Vusi gap hai
dua con trai dang hai dua. Mot dua giat
qua truong tu Vusi va nem no vao mot cai
cay. Qua truong vo ngay.

Vusi kêu lên: "Bạn đã làm gì vậy? Cái trứng ấy là để làm bánh. Cái bánh là cho đám cưới chị tôi đấy. Chị tôi sẽ nói gì nếu không có bánh cưới?"

Vusi kêu lên: "Em phải làm gì đây? Con bò chạy mất là quà đổi lại cỏ mà những người thợ xây cho em. Những người thợ xây cho em cỏ vì họ làm gãy cây gậy mà những người hái quả cho. Những người hái quả cho em cây gậy vì họ làm vỡ cái trứng để làm bánh. Cái bánh là cho đám cưới. Bây giờ không có trứng, không có bánh, và không có quà nữa."

Hai đứa con trai cầm thay rất có lối vi da
trêu Vusi. Một đứa bảo: „Chúng tôi không
thể giúp gì với cái bánh được, nhưng đây là
cây gậy cho chí của bạn.” Vusi tiếp tục cười
hạnh trịnh của mình.

Nhưng tôi già ăn tới thi bò chay và với
người nông dân. Và Vusi đi lạc. Vusi đến
đám cưới chí minh rất trễ, khách cũng bắt
đâu ăn rồi.

Trên đường đi, bạn ấy gặp hai người đàn ông đang xây nhà. Một người hỏi: “Chúng tôi có thể đúng cây gậy chắc chắn đó được không?” Nhưng cây gậy không đủ chắc cho căn nhà, và nó gãy.

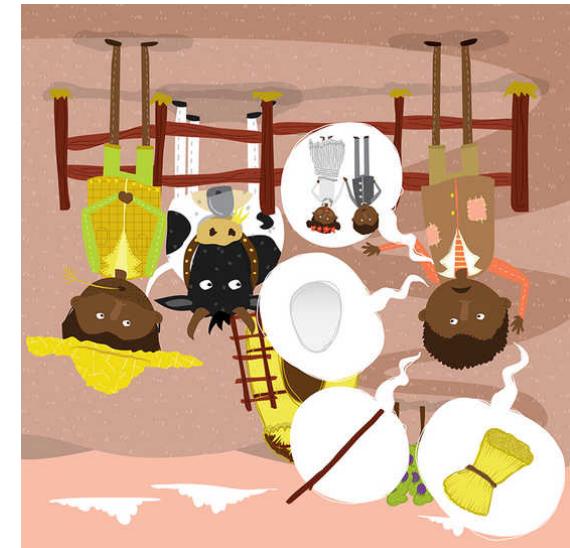

Bò cảm thấy có lỗi vì mình đã quá tham. Người nông dân đồng ý cho bò đi cùng Vusi về làm quà cưới cho chị của bạn ấy. Và thế là Vusi đi tiếp.

Vusi kêu lên: „Bác đã làm gì vậy? Cái gậy là
quả curi của chi chau. Những người hãi
vô qua trung de lam banh. Cai banh la cho
dam curi chi chau. Bay gio khong co
trung, khong co banh, va khong co qua
nua. Chi chau se noi gi day?”

Vusi kêu lên: „Bạn đã làm gì vậy? Cố dù là
quả curi của chi tôi. Những người thợ xây
cho tôi cố bồi vi hồ lâm gầy cai gầy của
những người hãi. Nhìn ngay hỏi
qua đà cho tôi cai gầy này vi hồ đà lam vo
qua trung de lam banh cho chi tôi. Cai
banh là cho dam curi chi tôi. Bay gio
khong co trung, khong co banh, và khong
co qua nua. Chi tôi se noi gi day?”

Những người thợ xây cảm thấy có lỗi vì đã làm gãy cây gậy. Một người nói: "Bác không thể giúp gì với cái bánh được, nhưng đây là một ít cỏ cho chị của cháu." Và thế là Vusi tiếp tục cuộc hành trình của mình.

Trên đường đi, Vusi gặp một người nông dân và một con bò. Con bò hỏi: "Cỏ nhìn ngon quá. Tôi có thể ngặm một ít được không?" Nhưng cỏ ngon quá đến nỗi bò ăn hết cả.